

mere Magt og Myndighed med Hensyn til deres gjensidige Samarbeiden; alt dette tager jeg meget rigtigt i Betragtning; men jeg troer ikke, at denne personlige Tillid beroer paa, at man har faaet valgt den Mand, som man netop synes om, men derimod paa, hvorledes den Mand, der kommer i Stillingen, udfører sit Hverv. Det er først, naar Manden har indtaget sin Stilling, at man vil faae personlig Tillid til ham. Man kan meget ofte bedrage sig med Hensyn til en Mand; man kan troe, man vil blive meget tilfreds med ham, da det er en Mand, man meget godt kan lide; naar man imidlertid har faaet Manden, saa har man aldeles ingen Tillid til ham; men, saa har man ham, og kan ikke faa let blive af med ham igjen. En Forligsmæglers Stilling er af den Bessaffenhed, at den faaer Indflydelse paa Retstilstanden. I Grunden indtager Forligsmægleren en Plads midt imellem den communale og den dømmende Myndighed, men netop derfor maa Regjeringen have Krav paa at udøve sin Indflydelse med Hensyn til denne Stilling; det er jo Regjeringen, det er Kongen, der besidder Dommerne. Forligsmægleren er nu vel ikke Dommer, men det er en Mand, der kan gjøre det Samme som en Dommer, idet han nemlig kan bringe en Retstvist til en saadan Ende, at den dermed er forbi eengang for alle, og derfor bør Regjeringen have Indflydelse paa hans Valg. Med Hensyn til den personlige Tillid, da vil jeg yttre nok engang, at den ikke kommer, førend man seer, hvorledes en Mand udfører sit Hverv; det er Noget, man virkelig ikke forud kan vide. Man kan ofte synes, at der er mangen en Mand, som kan være passende til at beklæde en saadan Stilling, men lad ham først komme i Stillingen, saa forsvinde de Forhaabninger, som man har gjort sig om ham.

Sasselbalch: Da den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) før yttrede sin Utilfredshed med det, som Ministeren havde yttret, nemlig med Hensyn til, hvorledes Regjeringen muligvis paa et senere Stadium vilde modsætte sig denne Lovs Fremme, hvis Fleertallets Forslag blev vedtaget, da bestemte jeg mig til at be-

gjøre Ordet, blot for at gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand med samme Føle senere vilde have bebrejdet Ministeren, hvis Betoet var blevet anvendt, uden at det var os sagt iforveien, at det vilde komme. Jeg er vistnok ikke enig i i denne Sag at staae paa det Standpunkt, at denne Erklæring fra Ministeren ikke skulde kunne have en vis Indflydelse; thi jeg troer rigtigt nok, at disse to Valgmaader, som foreligge, i deres Væsen ikke ere saa vidt forskellige fra hinanden, at der jo vil være Flere end jeg, der meget gjerne kunde gaae ind paa enhver af dem, og det forekommer mig, at den Valgmaade, som er vedtagen i det andet Thing, overeensstemmende med Ministerens Forslag, ikke her i Thinget bør fraviges, naar den ikke i væsentlig Grad forandres eller forbedres. Jeg troer ingenlunde, at det forholder sig, som den ærede Rigsdagsmand yttrede, at, naar der ikke kunde føres Beviis for, at den Valgmaade, som af Ministeriet var foreslaaet, var bedre end den Udvalgets Fleertal har bragt i Forslag, skulde man tage Fleertallets Forslag. Nei, jeg troer netop, at det er Udvalget, der har bragt denne Ændring i Forslag, som maatte føre gyldigt Beviis for, at denne Ændring virkelig var bedre. Det forekommer imidlertid mig, at denne Ændring ikke gjør Forslaget bedre. Jeg har allerede yttret, at jeg ikke seer nogen væsentlig Forskiel paa disse forskellige Valgmaader, men jeg troer dog, naar man spørger, — og det er jo dog Hovedsagen — af hvilken Valgmaade vil der fremkomme et Valg, hvorved man veed, at man kan være betrygget for, at den Mand, der vælges, ikke blot besidder Befolkningens Tillid, men ogsaa den fornødne Dygtighed til at betjene den Post, der betroes ham, — at det ikke er tvivlsomt, at Dygtigheden kan man være temmelig sikker paa, naar Amtsraadet vælger. Jeg vil ikke dermed sige, at Dygtigheden ikke ogsaa meget godt kan komme tilfæde paa en anden Maade, men jeg troer, at Regjeringen navnlig maa have Anledning til at antage, at Dygtigheden fornemmelig vil blive paaseet, naar Valget udgaaer fra Amtsraadet, netop den Dygtighed, der udfordres til at kunne sætte et Forlig op saaledes, at der ikke bagefter opstaaer noget Retsspørgsmaal